

Gånglåt efter soldaten Hans Dalfors 1818-1900, Dalbyn, Ore,
 upptecknad efter Timas Hans Hansson 1846-1916, Dalbyn, Ore
 Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

70 b. M A R S C H
 efter Dalfors

Denna marsch spelade Timas Hans i två versioner, den ena med åtta takter i varje sats (uppteckning a) den andra med tio takter i varje sats (uppteckning b), och han erinrade sig ej säkert, vilkendera versionen Dalfors hade. Själv spelade Timas Hans de olika versionerna allt efter som det föll sig. Utökningen till tio takter sammanhänger med en hos spelmännen i Dalarna ganska vanlig benägenhet att i gånglåtar och brudmarscher stundom draga ut på sista tonen i fjärde och åttonde takterna, eller blott endera, så att en åttataktig sats på detta sätt förlänges, i förra fallet till tio takter, i senare till nio. Somliga spelmän gjorde emellertid icke förlängningen efter något bestämt tidsmått, utan läto takträningen, d. v. s. stampningen av takten, avstanna under tiden. Andra spelmän utökade konsekvent med en halvtakt, varigenom således taktindelningen kom i olag, låten i baktakt. —

I den nu föreliggande melodien har Timas Hans ej nöjt sig med att förlänga de ifrågavarande tonerna (a i fjärde och d i åttonde takten) utan därtill gjort vissa för honom mycket karakteristiska utvecklingar, nämligen vid första satsens avslutande:

samt vid andra

satsens fjärde och åttonde (nionde) takter: och

De två sista taktdelarna i första satsens första, andra och tredje samt femte (sjätte), sjätte (sjunde) och sjunde (åttonde) takter togos även såsom rena femnotsfigurer, så här: